

[Askjær Jørgensen]

For afklaring af, hvor meget skatten vil kunne reduceres, er det nødvendigt at kende det samlede beløb, som årligt bruges til erhvervsstøtteordninger. Jeg beder om, at konsulentordninger, kurssikringsordninger og enhver udgift for statskassen, som direkte eller indirekte er erhvervsstøtte, må blive medregnet.

Besvarelse (13/2 78):

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Omfanget af den ydede erhvervsstøtte kan opgøres på forskellig måde, alt efter hvilken betydning man ønsker at tillægge begrebet erhvervsstøtte. Der må således tages stilling til visse afgrænsningsspørgsmål.

En ikke ubetydelig del af det offentlige udgifter vedrører formål, der kommer hele samfundet eller dele deraf og dermed tillige erhvervslivet til gode. Selv om det ikke drejer sig om direkte ydelser til erhvervslivet, vil de ofte være en væsentlig forudsætning for, at dette kan fungere tilfredsstillende. Det gælder for eksempel undervisningsvæsenet i almindelighed, og der kan mere specielt peges på de erhvervsfaglige uddannelser. I nedenstående opstilling har man dog valgt ikke at betragte undervisning som erhvervsstøtte.

En række offentlige udbetalinger til erhvervslivet tjener i større eller mindre grad andre formål end erhvervsstøtte og tjener ikke sjældent til at aflaste erhvervslivet for byrder, som det offentlige har pålagt virksomhederne for at tilgodese sådanne almene formål. Som eksempler herpå kan nævnes sociale, sundhedsmæssige, miljømæssige og energibesparende formål. Enkelte af de nedenfor anførte poster kan henføres til denne kategori.

Med hensyn til offentlige udlån til erhvervslivet er det vanskeligt objektivt at fastslå størrelsen af lånenes støtteværdi. For at beregne støtteværdien må renten for det of-

fentlige lån i hvert enkelt tilfælde sammenholdes med renten for den alternative finansiering. Sammenlignes det offentlige udlånsrente med renten for en kassekredit, er der tale om en betydelig støtte. Betragtes den offentlige udlånsvirksomhed derimod som en videreformidling af de udenlandske lån, staten hjemtager – primært for at styrke valuta-reserverne – er der næppe tale om nogen støtte, når man bortser fra, at de enkelte erhvervsvirksomheder som regel ikke selv ville være i stand til at opnå udenlandske lån på tilsvarende vilkår.

Det bør imidlertid erindres, at det offentlige udlånsvirksomhed hovedsagelig foregår på områder, hvor der ikke eller kun vanskeligt findes alternative finansieringsmuligheder. Om lånebeløbenes størrelse skal i øvrigt bemærkes, at det drejer sig om bruttobeløb, der ikke tager hensyn til, at lånene afdrages.

De offentlige lån til erhvervslivet er derfor nedenfor anført uden vurdering af støtteværdiens størrelse.

Endelig bør nævnes, at ydelser, der udbetales under nedennævnte ordninger, i et vist omfang ikke tilfalder erhvervslivet, men ydes til andre. Som eksempel kan anføres, at en del af statsprøveanstaltens og de under Teknologirådet finansierede opgaver udføres for det offentlige og ikke for erhvervslivet.

Således som spørgsmålet er formuleret, har man ikke ment at burde medtage statslige garantiordninger (f. eks. eksportkreditordningen), der ikke umiddelbart medfører udbetaling fra det offentlige.

Erhvervsstøtte i forbindelse med Færøerne og Grønland er ikke medtaget. En sammen-tælling af den nedenfor foretagne opstilling giver som resultat (1977-78):

	1.000 kr.
Administrationsudgifter, staten	31.278
Tilskud, staten	1.118.777,6
kommuner	43.000 ca.
Lån, staten	408.773

Finansloven 1977-78

1.000 kr.

HANDELSMINISTERIET

Danmarks Turistråd	
Statsprøveanstalten	1.794
Danmarks Erhvervsfond	12.913
Konsulentvirksomhed	
Produktivitetsfremme	

	Februar 1978	
	Adm.udg.	Lån
		Tilskud
		43.800
		28.500
		9.000